

que modo dolose retinere ausus fuerit, excommunicationem latæ sententiae incurrat, a qua, nisi facta restitutio, aut propriis expensis refecto per Notarium eodem Instrumento, sive scriptura, non absolvatur.

11. Quoniam verò Judiciorum contentiones quiescere aliquando oportet, nos dies feriales infrascriptos ita in Curia Ecclesiastica servandos mandamus, ut ne consentientibus quidem Partibus agi in iis, actuarivè liceat, nisi aliud urgens necessitas, aut pietas, Episcopo consentiente, suadeat, sub pena nullitatis actus, exceptis dumtaxat causis a sacris Canonibus expressis. Sunt autem dies feriales, primò. Dominicæ totius anni, ac Festa omnia, quæ sunt de præcepto. Secundo. Hebdomada Major usque ad Dominicam in Albis. Tertio. Prima dies Jejuniæ Quadragesimæ, Nativitatis, Assumptionis Beatæ Virginis Mariæ, & Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli.

12. Sigillo utatur Episcopus cum imagine Sancti Ecclesiae Patroni in iis, quæ requirunt Episcopalis Sigilli impressiōnem. Visitet autem Tribunal Fori sui semel in anno. Contra alienum verò Clericum, inconsulto proprio Episcopo, non permittat procedi, nisi ratione Domicilii, vel ratione rei sitæ, vel ratione delicti.

C A P U T VI.

De Reverendissimo Domino Patriarcha.

1. DE Patriarcharum institutione, numero, & ordine dictum est (*bac part. cap. 4. can. 5. &c. seq.*) supra. Nostri autem Antiocheni Patriarchatus statum, subjectoque ei Primates, Metropolitanos, Archiepiscopos Autocephalos, & Episcopos, qua fieri potuit brevitate (*Ibidem. cap. 8.*) rece nsumus. Privilegia quoque, & jurisdictionem ipsius supra cæteros sibi subjectos Præfules, tum ex Conciliis (*Nicæn. can. 6.*) Nicæno, & Constantinopolitano (*Constantinop. 1. can. 3.*) primo,

mo, tum etiam ex Lateranensi (*Lateran. iv. sub Innoc. III. can. 5.*) IV., ac Florentino (*Florent. sub Eugen. IV. in decreto Unionis*) indicavimus. Sunt autem hæc, quæ Innocentius Tertius summus Pontifex in Concilio Æcuménico Lateranensi enumerat. *Antiqua Patriarchalium sedium Privilegia renovantes, sacra universalis Synodo approbante, sancimus, ut post Romanam Ecclesiam, quæ, disponente Domino, super omnes alias ordinaria potestatis obtinet principatum, utpote Mater universorum Christi fidelium, & Magistra, Constantinopolitana primum, Ale- xandrina secundum, Antiochena tertium, Hierosolymitana quartum locum obtineant, servata cuilibet propria dignitate, ita quod postquam eorum Antistites a Romano Pontifice receperint Pallium, quod est plenitudinis officii Pontificalis Insigne, præstato sibi fidelitatis, & obedientiae juramento, licenter & ipsi suis suffraganeis Pallium largiantur, recipientes pro se professionem Canonicam, & pro Romana Ecclesia sponsonem obedientiæ ab eisdem. Dominicæ vero Crucis vexillum ante se faciant ubique deferri, nisi in Urbe Romana, & ubicumque Summus Pontifex præsens extiterit, vel ejus Legatus utens Insigniis Apostolicæ dignitatis. In omnibus autem Provinciis eorum jurisdictioni subje- ctis, ad eos, quum necesse fuerit, provocetur, salvis Appellatio- nibus ad sedem Apostolicam interpositis, quibus est ab omnibus beatimiliter referendum.*

2. Patriarchæ igitur Privilegia sunt. Primo. Ante Primate, Metropolitanos, ceterosque Episcopos totius orbis Terrarum, post Romanam Ecclesiam, ordine tamen supra descripto, in Ecclesia Catholica locum tenet, & in Conciliis Æcuménicis, vel per se, vel per Legatos sederet, & ante eos sententiam dicit, & subscribit. Secundo. Crucem ante se deferre potest ubique Terrarum, excepta Urbe Roma, & ubicumque Summus Pontifex præsens extiterit, aut ejus Legatus utens Insigniis Apostolicæ dignitatis. Tertio. Patriarchalibus Insigniis, & ornamenti uti potest, incedere, nimirum, indutus veste purpurea, & equo albo phalerato, & fræno, ac calcaribus deauratis

tis uti. **Quarto.** Literas Synodicas ad alios Patriarchas scribere, & omnium quidem Patriarcharum nomina olim sacris diptycis inscribebantur, & in aliis etiam Patriarchatibus in Divinis officiis commemorabantur. **Quinto.** Definitas in Provinciis, imo & in Dioecesibus, quæ ex multis Provinciis constant, controversias iterato tractare potest, easque vel confirmare, vel infirmare. **Sexto.** Metropolitanos, & Primates suo Patriarchatui subjectos vel per se, vel per subdelegatos Episcopos consecrare, eisque Pallium largiri. **Septimo.** Si necessitas, aut utilitas Ecclesiæ postulaverit, ab una Ecclesia ad aliam Episcopos, & Metropolitas transferre potest, eisque Coadjutores dare in casu necessitatis; id tamen non nisi Synodo Episcoporum consenteat fiat. **Octavo.** Episcopo abdicare, & Monasticam vitam profiteri volenti, potest Patriarcha facultatem in Synodo Episcoporum impertiri. **Nono.** Majores Ecclesiæ Causas, & graviora Episcoporum sui Patriarchatus negotia (Salvis tamen Causis ad solum Romanum Pontificem spectantibus) dijudicare. **Decimo.** Episcoporum a Metropolitanis, vel Clericorum, Laicorumve ab Episcopis Appellationes admittere. **Decimoprimo.** Patriarchæ est invigilare, ut per universum Patriarchatum Fides Catholica illibata servetur, & sacri Canones in suo vigore permaneant; idque vel per se, vel per substitutam Ecclesiasticam personam Metropolitanas, seu Episcopales Diæceses visitando. **Decimosecundo.** Synodum totius Patriarchatus Metropolitanorum, & Episcoporum, quando opus esse judicaverit, edicere, eique præesse, & in eos, qui canonice ad Synodum vocati adesse renuerint, censuris Ecclesiasticis animadvertere, ipsa etiam excommunicatione, si pertinaces fuerint. **Decimoterio.** Canones condere, qui ab omnibus Metropolitanis, & Episcopis servari debeant. **Decimoquarto.** In delinquentes Metropolitanos, & Episcopos Censuris Ecclesiasticis animadvertere; & olim quidem poterat Patriarcha in Synodo usque ad depositionem, seu privationem eorum devenire; nunc autem Episcoporum depositionis tam Sententia definitiva, quam executio-

Summo

Summo Romano Pontifici reservata est. Potest tamen Patriarcha in Synodo Episcopum reum sub honesta custodia in Monasterio detinere, donec de sententia definitiva, deque executione depositionis sedes Apostolica pronunciaverit. Decimoquinto. Monasteriorum observantiae invigilare, & Monastica etiam Instituta, legesque in suo Patriarchatu approbare, atque in omnes sui Districtus Monachos jurisdictionem exercere. Decimosexto. Ecclesias, vel Monasteria, etiam in Diæcesi Metropolitanorum, aut Episcoporum posita privilegio exceptionis, & immunitatis donare, sibique in illa plenariam jurisdictionem reservare. Decimo septimo. Patriarchæ nomen in Liturgia, & Divinis Officiis ubique, & ab omnibus Metropolitanis, & Episcopis, eorumque subditis, post Romani Pontificis nomen proclamari, & commemorari debet. Decimo octavo. Solus Patriarcha potest reservare sibi casus, a quibus nemo Metropolitanorum, aut Episcoporum absolvere valeat; contra ipse ab omnibus Casibus in suo Patriarchatu quoscumque potest absolvere æreticos & Schismaticos cujuscumque sectæ, & Nationis reconciliare: In gradibus prohibitis, ac Matrimonium dirimentibus vel impedientibus dispensare: A subjectis Episcopis, seu Metropolitanis excommunicatos, vel suspensos, seu interdictos absolvere; & in iis, quæ suscipere Ordines impedunt, aut in susceptis ministrare, dispensationem largiri. Decimonono. Ab omnibus Patriarchali sedi subjectis tum Ecclesiasticis, tum Secularibus, Patriarchæ debetur Decimarum solutio. Vigesimo. Solus Patriarcha potest in toto Patriarchatu, etiam præsente loci Ordinario, benedicere, præesse, ac Pontificalia munera exercere. Vigesimoprimo. Solius Patriarchæ est Festa de præcepto per totum Patriarchatum instituere: jejunium ex aliqua urgenti causa ab omnibus subjectis servandum indicere, vel ab uno ex quatuor jam ab Ecclesia Orientali institutis jejunii ob gravem publicam necessitatem dispensare; sic tamen, ut jejunium ipsum non omnino aboleatur, sed ab illo ad certum tempus dispensemetur, donec publica gravis necessitas du-

E e

rat,

rat, ut pestis, vel famæ, aut bellum, seu terræmotus. Vigesimo secundo, solus Patriarcha jurisdictionem habet super ritus Ecclesiasticos sui Patriarchatus; ita ut Rituales, Pontificales, & Missales libros, aliosque Divinorum officiorum Codices ipse recognoscere, & emendare valeat, aut novum officium inducere, vel aliquod vetus abolere; nonnullas sibi functiones reservare, quas Episcopis, & Metropolitanis exercere non liceat, uti est Christi matis Consecratio: quasdam simplicibus etiam Presbyteris committere, uti est Ecclesiæ Altarisque dedicatio, Sacramenti Confirmationis collatio, Mitræ, Baculique Pastoralis usus, & Minorum ordinum collatio; Ritum denique augere, minuere, dummodo tamen ejus substantia servetur; idque cum consilio Episcoporum, Doctorumque Virorum fiat; Nam quæ solum Patriarcham posse supra diximus, sic intelligenda sunt, ut nihil arduum, nihil magni momenti deceat illum sine Synodo Fratrum Episcoporum, & Metropolitanorum peragere; quemadmodum nec illos inconsulto Patriarcha quidquam aggredi fas est, ut de Metropolitanis, & Episcopis in simili præscribit Antiochenum (*Antioch. can. 9.*) Concilium. *Episcopos*, qui sunt in unaquaque Provincia, scire oportet Episcopum, qui Metropoli præstet, curam & solicitudinem totius Provinciæ suscipere, eo quod in Metropolim unde quaque concurrunt omnes, qui habent negotia; unde placuit eum quoque honore præcedere; reliquos autem Episcopos nibil extra ordinem, vel ultra terminos suos agere secundum antiquum Patrum nostrorum Canonem, qui hactenus obtinuit, aut ea tantum, quæ ad uniuscujusque Parœciam pertinent, & regiones, quæ ei subsunt; unumquemque enim Episcopum potestatem habere suæ Parœciæ, eamque administrare pro suo quisque studio, ac religione, & curam gerere totius regionis, quæ suæ Urbi subest, ut ordinet Presbyteros, & Diaconos, & cum iudicio singula disponat, & nibil ultra facere aggrediatur sine Metropolitanis Episcopo, neque ipse sine reliquorum sententia.

3. Hæc omnia, quæ modo enumeravimus, Reverendissimo Domino Patriarchæ nostro tum ex sacris Canonibus, tum

ex Consuetudine immemorabili, & expressa, vel tacita Romanorum Pontificum concessione competere nos omnes Metropolitanani, & Episcopi declaramus, & profitemur, eique tamquam Capiti, & Principi nostro perfectam obedientiam, atque subjectionem promittimus, salva semper summi Romani Pontificis potestate, & primatu, quemadmodum unusquisque nostrum professus est, dum Consecrationis Pontificiaæ (Pontifical. Marenit. in Ordinatione Episcopi, & Metropolit.) munus accepit, in hæc verba: Item credo, & profiteor, Dominum Deum, ac Salvatorem nostrum Jesum Christum dedisse vices suas Petro Apostolo, cumque constituisse Principem & Rectorem totius Ecclesie. Ille autem erexit primum Sedem Patriarchalem Antiochiae Magnæ; Deinde Romam ad Urbium matrem profectus, in ea Martyrium suum consumavit, & facta est Mater omnium Ecclesiarum totius Orbis Christianorum; Nec unquam successio Pontificum illius Cathedrae interrupta est usque ad Pontificem Maximum Episcopum Episcoporum Dominum nostrum Papam N., & simili ratione continuata est Apostoli successio in Throno Antiocheno ab uno ad alium usque ad Sanctissimum Patrem Nobis hoc tempore praepossum Dominum N. Dominus confirmet Episcopatum amborum super Nos. Profiteor ergo, & promitto coram Dco, & coram Corpore ejus pretioso, & Angelis adstantibus, & hoc Sancto Concilio, me ipsis, & eorum successoribus subdicum fore, & obsequuturum corde, & ore, nec opere, nec voluntate me conspiraturum in eorum necem aut mutilationem, aut injuriam quoquo modo ipsis inferendam, aut ad labefactandum honorem, vel Jurisdictionem ipsorum, vel ad infringenda eorum mandata, sed eorum legibus me obtemperatum, eosque summo honore, ac veneracione prosequuturum, opemque laturum eorum Legatis, suscipiendo quem ipsi susceperint, & anathematizando quem ipsi anathematizaverint. Honoramus itaque Patriarcham nostrum, eique subjacemus, dummodo ipse Orthodoxam Romanam Fidem colat, & Santissimum Romanum Pontificem Christi Domini in Terris Vicarium tamquam suum Superiorem

& Magistrum, atque Patrem honoret, ejusque mandatis obtineret, quemadmodum & ipse Reverendissimus Dominus Patriarcha (*Pontifical. Maronit. in Ordinatione Patriarchæ*) in actu suæ Consecrationis promittit, ac profitetur in hæc verba; *Denique promitto, me veneraturum & obtemperaturum Principi Pontificum Romanæ Sedis Præsuli electo secundum Canones Ecclesiasticos, hodie, & in futurum, & ejus legibus, & præceptis in hæsurum, sicut Patres Nostri, qui nos in gratia præcesserunt in hac Sancta sede Antiochena; meque charitate, & honore ejus Legatos & Constitutiones prosequuturum, neque consensurum omnino in ille, quæ ipsum in sua persona, vel in honore lèdant, meque omnem daturum operam pro pace, & stabilitate Ecclesie Dei totius, & bujus promissionis, ac professionis meæ complemento.* Sicut autem Reverendissimi Patriarchæ nomen nos Metropolitani & Episcopi post nomen Romani Pontificis in omnibus Divinis Officijs commemoramus; ita idem Reverendissimus Dominus Patriarcha debet Sanctissimi Romani Pontificis nomen suo nomini præponere; Et sicut Nobis non licet quidquam magni momenti sine consilio Reverendissimi Domini Patriarchæ aggredi, ita eidem Patriarchæ non liceat sine auctoritate Romani Pontificis arduum & grave negotium suscipere.

4. Antiqui Patriarchæ nostri, postquam a cæteris Orientalibus Populis Gens nostra Maronitica divisa fuit, non modo titulum & nomen Antiocheni Præsulis gesserunt sed plenam etiam Jurisdictionem Patriarchalem in Metropolitanos, Episcopos, Presbyteros, & Populum ejusdem Nationis nostræ Maroniticæ tam in districtu Antiocheni Patriarchatus, quam in aliis Orientis partibus constitutos exercuerunt, quemadmodum usque ad præsentem diem eodem titulo, & jurisdictione Patriarchali gaudent, Idque per summos Romanos Pontifices nunquam illis denegatum fuit, quinimo expressis Diplomatibus & Titulus Antiocheni Patriarchæ conceditur, & plena absoluta que in totam Nationem Maronitarum in partibus Orientalibus ubique locorum existentium jurisdictione. Idcirco omnibus & singulis

gulis Maronitis sive in Syria , Phœnicia , & Monte Libano , si-
ve in Palæstina , Cypro , Ægypto , aliisque Orientis Provin-
ciis , & locis existant , stricte præcipimus , & in virtute sanctæ
obedientiæ mandamus , ut eundem Reverendissimum Patriar-
cham pro suo legitimo Superiore ac Præfule agnoscant , ejus-
que præceptis ac mandatis in Spiritualibus obtemperent , præ-
scriptas ab eodem leges , ritumque in Patriarchali Ecclesia fer-
vari solitum quoad Divina officia , Festa , & Jejunia adamussim
observent : Decimas eidem , sive Seculares sint , sive Ecclesiasti-
ci , persolvant : Missos ab ipso Sacerdotes honorent & vene-
rentur , atque ab illis Sacraenta percipient . Ubi vero hi non
adsint , cum Latinis Sacerdotibus communicent , vel cum aliis
Orientalibus , siquidem fidem Catholicam Romanam profitean-
tur . Qui secus fecerit , sciat , se Canonicas pœnas daturum .

5. In his , quæ ad peculiarem Patriarchæ diœcesim spe-
stant , eadem servanda sunt , quæ de Episcopis & (Par. 3.
cap. 4.) Metropolitanis diximus , ut scilicet illam tamquam
Episcopus per se regat , & operam etiam adhibeat Archipres-
byteri , Archidiaconi , Periodeutæ , & Chorepiscopi , quorum
hic numero pago præficiatur ; Periodeuta verò vicis omnibus
visitandis deputetur ; Archidiaconus autem ministris præsit , res
temporales Ecclesiæ administret , & in Causis cognoscendis , at-
que definiendis Generalis sit Vicarius ; Archipresbyter deni-
que in rebus spiritualibus vicesgerat , & in temporalibus etiam
causis Archidiaconum adjuvare possit . Notarium insuper , seu
Cancellarium constituat , qui Aucta omnia tum Civilia , tum Cri-
minalia describat , quemadmodum superiori capite de Foro Ec-
clesiastico dictum est . Diœcesim autem Patriarchæ intelligimus ,
quæ ab ipso immediate pendet atque administratur , neque
alteri Metropolitanu , vel Episcopo in Spiritualibus subjecta
est , cuius proinde fines ac limites , sicut & aliarum Ecclesia-
rum Metropolitanarum , & Episcopaliū , sunt Decreto Syno-
dali constituendi . Etsi enim Patriarchæ Sedes , ac Titulus An-
tiochia Civitas sit ; quum ibi tamen propter Alienigenas resi-
dere

dere nequeat, neque Christifideles reperiantur, quos, tamquam Episcopus, regat; Idcirco ab antiquis temporibus in Phœnicia, sive in Monte Libano Sedes Patriarchalis collocata fuit, certaque illi Diæcesis attributa. Quod autem ex Annalibus nostris constat, ab anno Christi 685. ad nostram ætatem, idest ad præsentem annum 1736. modò in una, modò in altera ex tribus hisce Diæcesis, Botriensi, scilicet, Bibliensi, ac Tripolitana, prototypum locorumque opportunitate Majores nostri sedem Patriarchalem fixere; sic tamen ut non semper eodem in loco constituerint, neque easdem sibi Ecclesiæ & Monasteria elegerint. Ac primo quidem sedes Patriarchalis fuit in *Cenobio Sancti Maronis in Caphar Hai* Diæcesis Botriensis, ubi ab anno 685. federunt Patriarchæ Joannes Maro, & Cyrus, & Gabriel. Deinde in *Cenobio Sanctæ Mariæ in Janoch* ejusdem Diæcesis Botriensis, ubi sederunt post memoratum Gabrielem, Joannes alter Maro nuncupatus, Jo: Demelsensis, Gregorius, Stephanus, Marcus, Eusebius, Joannes, Josue, David, Gregorius alter, Theophylactus, Josue alter, Dometius, Isaac, Joannes, Simon, & Joseph Gregorius usque ad ann. 1120. Tertio. In *Cenobio S. Maria apud Maiphac in Valle Ailigensi*. Diæcesis Bybliensis, ubi sederunt Petrus, qui Josephum antedictum excepit, & *Gregorius Halatenensis*, & *Jacobus Ramatenensis*. Quarto. In *Cenobio S. Eliæ in Lehephed*, Diæcesis Bybliensis, ubi sedit Joannes Lehephediensis, Jacobi successor, qui sedem transtulit in *Cenobium Sanctæ Mariæ in Habel*, ejusdem Diæcesis Bybliensis. Quinto, iterum in *Cenobio Sanctæ Mariæ in Janoch* Diæcesis Botriensis, ubi sedit *Hieremias* Patriarcha ab anno 1209., ad quem extat Bulla (*Dat. Non. Januar. an. 1215.*) Innocentii Papæ III., in qua Ecclesia Patriarchalis vocatur *Sanctæ Mariæ de Anoch*, eique subjecti Archiepiscopatus de *Hassaja*, & de *Bussara*, Episcopatus verò *Monetrae*, de *Rashin*, *Capharphuc*, & *Grocensis*, seu *Aracensis*. Sexto: in *Cenobio Sancti Cypriani in Caphiphan*, ubi sedit *Daniel Sciamatensis*, ejusdeni Hieremias successor, qui sedem transtulit primò in *Cenobium Sancti Maronis in Caphar Hai*,

Hai, Deinde in Cænobium Sancti Georgii in Caphar Diæcesis Bybliensis. Septimò, iterum in Cænobia Sancte Mariae in Janoch, ubi sedit Joannes Danielis Successor, & Simeon, ad quem extat Bulla (*Dat. i. Februar. ann. 1256.*) Alexandri Papæ IV., in qua eadem Ecclesia Patriarchalis Sancta Maria de Anoch appellatur. Octavo : iterum in Cænobia S. Mariae apud Mai-phuc in Valle Aitigeni Diæcesis Bybliensis, ubi sedit Jacobus, Simeonis Successor, & Daniel de Hadebit, Lucas de Bencharan, & Simeon, & Joannes, & Gabriel de Hagiule, qui Martyrium subiit anno Christi 1367. Nonò : In Cænobia Sancti Sergii in Hardin Diæcesis Tripolitanæ, ubi sedit David cognomento Joannes, Gabrielis antedicti successor ab anno 1367. ad annum 1404. Decimo : in Cænobia Sancte Mariae de Cannubin in Monte Libano, Diæcesis Tripolitanæ, ubi anno 1440. Sedem Patriarchalem fixit Joannes Giagensis, postquam ab anno 1404. ad annum 1440. in Coenobio Sanctæ Mariæ in Maiphuch sedisset. Ibidem, hoc est, in Canubincensi Sancta Mariae Monasterio, sederunt Joannis Successores usque ad præsentem diem, Jacobus, nimirum, de Hadebit, Petrus item de Hadet, Simeon Petri ex Fratre N:pos, Moyses de Accar, Michael Rissus de Bacupha, Sergius Michaelis Frater, Joseph Sergii ex Fratre Ne- pos, Joannes Machlaphius de Eden, Georgius Amira de Eden, Joseph de Accura, Joannes de Saphra, Georgius de Besbeel, Stephanus Aldoenis de Eden, Gabriel de Baluza, Jacobus Evodius de Hesron, & Joseph Gazenus de Gusta . Ejusdem Sedis Patriarchalis fit mentio in omnibus Pontificiis Diplomatibus, quæ pro confirmatione novi Patriarchæ expediri solent. Decernimus itaque, ac statuimus, illam Patriarcharum fixam sedem esse, nec unquam deferi, mutari, aut alio sedem transferri posse, nisi ex legitima Causa in plena Synodo probata.

6. Ut verò Reverendissimus Dominus Patriarcha in his, quæ ad Patriarchalem Dignitatem pertinent, injunctum sibi munus, qua pars est, sedulitate, ac prudentia exercere valeat, idoneos ministros eligat Sacerdotali, vel Episcopali dignitate orna-

ornatos, quibus res temporales, ac Spirituales Ecclesiae Patriarchalis committat, & Sancta quidem Synodus antiquae Majorum nostrorum consuetudini inhærens, codem Reverendissimo Domino Patriarcha consentiente, & approbante statuit ac decernit, ut saltem unus, vel bini Suffraganei Episcopi, quibus nulla sit Diæcesis, apud Patriarcham perpetuo maneant tamquam illius Vicarii Generales, quarum uni temporalia, alteri Spiritualia administranda tradantur, uterque autem Sigillo Patriarchali utatur, collatisque studiis, causas sibi commissas audiunt, expendant, ad Patriarcham referant, & cum eodem definiant, sedis Patriarchalis Bona custodiant, Inventarium a Patriarcha subscribendum conficiant, sede vacante de omnibus rationem Collegio Metropolitanorum, & Episcoporum reddant, idem Inventarium novo Patriarchæ tradant, ut propria manu subscriptum firmetur; Ad nullam autem Diæcesim aspirent, nisi mortuo illius Episcopo, ut supra diximus (*Par. 3. cap. 4. 4. can. 20.:*), & sic promotis, officium ipso jure vacet, a Reverendissimo Domino Patriarcha alteri suffraganeo commitendum. Pro congrua verò illorum sustentatione ex Patriarchalis Ecclesiae, & Episcopalium Diœceseon proventibus necessaria suppeditentur.

7. Quum primum Reverendissimum Dominum Patriarcham ad Deum migrare contigerit, unus, vel duo suffraganei supradicti, vel, illis absentibus, Archipresbyter, & Archidiaconus scriptis Literis per nuncios moneant omnes Reverendissimos Dominos Metropolitanos, & Episcopos, ut quam celerimè ad Sedem Patriarchalem conveniant.

I. Per novem subsequentes ab obitu dies exequiæ solemnies ab iisdem pro defuncto celebrentur; tertia autem die, vel secunda Cadaver in Cœmeterio Patriarcharum de more tumuletur.

II. Si Patriarcha extra sedem obierit, Synodus pro ipsius exequiis, & novi electione non ibi, sed apud sedem celebranda erit. Curandum tamen illius Funus in loco, ubi decesserit, & si successor

for voluerit, Cadaver ad Cœmeterium Patriarcharum post annum transferatur.

III. Si ob famem, bellum, pestem, terræmotum, vel Gubernatorum Tyrannidem fieri nequeat, ut Synodus apud sedem celebretur, integrum erit Metropolitanis, & Episcopis, etiam elapsis Novendialibus, ibi convenire, ubi poterunt, deque loco, & tempore Synodi decernere. Qua in re id firmum maneat, quod plurimum suffragiis decidetur.

IV. Nona die a Prælatis, qui reperti fuerint, elegantur tres Sacerdotes, quorum duo erunt Secretarii Synodi, ac tertius januæ custos. Duo insuper ex Episcopis deputabuntur suffragiorum Cognitores.

V. Decima die fit Synodus Metropolitanorum, & Episcoporum, eorumque, qui jus suffragii ferendi habuerint, in Ecclesia Patriarchali, ubi cantata per Synodi Præsidem Missa, Clerus, & Populus dimittitur, & januæ clauduntur, quas ab exteriori parte Sacerdos antedictus diligenter observabit.

VI. Is verò Synodo præst, qui inter Metropolitanos, vel iis absentibus, inter Episcopos Consecrationis tempore antiquior est: cuius erit Synodus indicere, & locum, ubi agenda erit, designare.

VII. Eadem decima die post Missam Metropolitani & Episcopi de Electione Patriarchæ tractare incipiunt, eamque, si consenserint, perficere possunt, modo sex Episcopi sint, etiam aliis non expectatis.

VIII. Qui per Literas invitati advenire nequierint, electionem a præsentibus faciendam, se ratam habituros scripto promittant, & ad Synodum Chirographum suum transmittant; Procuratorem verò nemo substituere valeat.

IX. Ad suffragia pro electione Patriarchæ ferenda, præter Episcopos, & Metropolitanos, nullus ex Presbyteris, vel Monasteriorum Abbatibus admittatur.

X. Nemo potest in Patriarcham eligi, nisi compleverit quadragesimum annum ætatis, & in sacro saltem Presbyteratus Ordine

dine constitutus sit. Antiqua tamen consuetudo servetur, ut ex Episcoporum numero semper assumatur, nisi Episcopi ipsi aliter judicaverint.

XI. Electio nullatenus fiat per absentium, sed praesentium dumtaxat suffragia, eaque secreta sint, & in Schedulis uniuscujusque sigillo, & subscriptione firmatis; & quum suffragia aperiuntur, & pronunciantur, non debent nomina eligentium publicari.

XII. In Ecclesia pro electione deputata positis super Ara maxima Evangelii, infra Altare ad majorem Cancellorum portam ponatur mensa, juxta quam, facie ad Orientem conversa, assidebit Praeses Synodi inter duos Episcopos suffragiorum cognitores, unum a dexteris, & alterum a sinistris; item duo Presbyteri Synodi secretarii, facie ad Præsidem conversa, qui, data servandi secreti fide, soli ex Patribus non Vocalibus in Synodo admittuntur. Super mensam Calix collocetur, in quem ab Electoribus Schedulæ erunt emitendas. Ante Portam Ecclesiæ Vas æneum igne plenum, in quod Schedulæ prædictæ statim projiciantur.

XIII. Habeatur sermo adhortatorius ad Electores a Præside Synodi, vel ab alio Episcopo, de eligendo digniori; Metropolitani verò & Episcopi hinc inde in Ecclesia sedeant prout uniuscujusque dignitate.

XIV. Mane post Missam, januis, ut supra, clavis, bis suffragia ferantur, totidemque vicibus post cantatas Vesperas; non sequuta enim Electione, discedent ab Ecclesia, & in Cellas sibi præparatas pergent.

XV. Suffragiorum ordo est. Primus Praeses Synodi suum suffragium in Schedula scribat hoc modo: *Eligo in Patriarcham Antiochiae, totiusque Orientis, & Pastorem Nationis Nostræ Reverendissimum Dominum N. Metropolitam, vel Episcopum Civitatis N., vel Presbyterum. Ego N. Metropolita N.* Tum Schedulam propriis manibus complicet, & sigillo obfirmet, atque in præparatum Calicem injiciat: Sequuntur ordinata-

dinatim Metropolitani , & Episcopi .

XVI. Post lata suffragia in locum suum unusquisque regrediatur . Tum verò Synodi Præses cum duobus Episcopis ad cognoscenda suffragia electis , Schedulas è Calice extrahat , mox numeret ; & si Patrum numerum superent , aut minime æquent , electio non constabit , nec aperienda erunt Schedulæ , sed continuo in ignem mittantur , & nova electio fiat . Si verò suffragiorum numerus bene constet , tunc Synodi Præses coram duobus prædictis Episcopis suffragiorum cognitoribus singulas Schedulas aperiat , & non publicato eligentis nomine , nomen Electi altiori voce pronunciet , ut illud Electores omnes audiant , & a duobus Presbyteris Secretariis in charta notetur .

XVII. Si duæ ex tribus partes Suffragiorum convenire in electione reperiuntur , ea censetur facta ; alioquin iteranda erit , donec in aliquem duæ partes ex tribus convenient .

XVIII. Si a Patribus viva voce facta fuerit alicujus electio , illam non esse ratam & validam declaramus , nisi in ea omnes , ne uno quidem excepto , convenient . Quod si certum personarum numerum statuere voluerint Patres , circa quas , cæteris exclusis , electio passiva versetur , decernimus , hanc personarum designationem legitimam non esse , nisi duæ ex tribus partibus suffragiorum Patrum in ea convenient ; Electionem verò unius ex designatis personis non esse ratam , nisi duabus partibus suffragiorum ex tribus Vocalium fiat .

XIX. Finito Scrutinio , si electio , ut supra , legitimè constituerit , Præses Synodi , seu Primus Patrum , illam promulget bis verbis : *Reverendissimi Patres , facta suffragiorum collatione , invenimus , hanc Sanctam Synodum convenire in electione Reverendissimi Domini N. in nostrum Patrem & Patriarcham . Idco nomine totius Synodi , & potestate per vos omnes mihi concessa , pronuncio , & declaro Reverendissimum Dominum N. Eleatum fuisse , & esse omnium Nostrum , totiusque Nationis Nostræ Patrem & Patriarcham .*

XX. Facta Electionis proclamatione , Primus Patrum cum

duobus Episcopis , & duobus Secretariis , accedit ad Electum , & genua flectit coram eo , dicens : *Spiritus Sanctus vocat Te , ut sis Patriarcha Magnæ Aniœbœ , totiusque ditionis Aposto-licæ Sedis , idest , Pater omnium nostrum . Et genua flectunt omnes Electores , & Presbyteri Secretarii . Tum vero Electus genibus flexis , & facta paululum oratione , dicit : Accepto , & obedio . Deinde surgit , reliquis adhuc genua flectentibus , & Plu-viali induitus , Mitramque in capite , & Baculum manu deferens , inter duos primos Patrum procedit ad Thronum ad dexteram Altaris paratum : quumque ibi sederit , accedunt Electores Epi-scopi ordinatim , ejusque dexteram deosculantur . Postea Decretum Electionis , & Acceptationis describitur a Secretariis , & propria omnium Metropolitanorum , atque Episcoporum Electorum subscriptione firmatur . Deiude apertis januis , ab Archidiacono ad Clerum , & Populum proclamatur . Electus verò e Throno descendens stat ante portam medium Altaris , & post ipsum Electores juxta ordinem suum . Incipit Archidia-conus Psalmum xix. , reliquis alternatim prosequentibus : *Exau-diatis te Dominus in die tribulationis ; quo finito Electus Patriar-cha , facta Altari reverentia , ad eos genuflexos conversus , fa-cit Absolutionem generalem in hæc verba : Deus misereatur vestri , & dimittat debita vestra , & tribuat vobis absolutionem , & remissionem omnium peccatorum vestrorum , In nomine Pa-ris * & Filii * & Spiritus * Sancti . Respondent . Amen .* Et surgunt , ejusque manum Episcopi , Metropolitani , Presbyteri , Clerici , & Laici osculantur . Consecrationi Dominica pro-xima , vel Festus dies designatur .*

XXI. Si Electus absens fuerit postquam proclamata est , & subscripta illius Electio , aperiuntur portæ , & cantato Psal-mo , Præses Synodi facit Absolutionem ; Decretum vero Electio-nis trasmittitur ad Electum cum uno Metropolitanano , & duobus Episcopis ; quod quum ille acceptaverit , ad Synodum pergit , ibi-que , quæ supra dicta sunt , perficit .

XXII. Quum dies Consecrationi statuta advenerit , Electus in

in Synodo consecretur eo ritu, quem supra (*Par. 2. cap. 13. Can. 47.*) descripsimus. Peracta autem Consecratione, Synodicae Literæ scribuntur ad Summum Romanum Pontificem, ab omnibus Metropolitanis, & Episcopis subscriptæ, quibus illum de peracta communibus suffragiis novi Patriarchæ Electione, & Consecratione certiorem faciant, submissequæ petant, ut eam Apostolica auctoritate ratam habere velit, Electumque confirmare, eique Pallium, plenitudinis Pontificiæ dignitatis Insigne, transmittere. Ipse etiam Electus Literas propria manu, & sigillo Patriarchali subscriptas, una cum Orthodoxæ Fidei professione ad eundem summum Pontificem scribat, quibus illum ut Sancti Petri successorem, & Christi Domini in terris Vicarium, suumque superiorem agnoscat, demissam obedientiam ei præstet, confirmationem Electionis, & Consecrationis suæ petat, & Pallium Pontificiæ dignitatis sibi transmitti postulet. Quamobrem Ecclesiasticam personam in dignitate constitutam, necessariis, & opportunis facultatibus munitam, velut Oratorem & Nuncium suum ad sedem Apostolicam quamcelerrime proficiisci jubeat, qui nomine suo Sacra Apostolorum Limina visitet, summo Pontifici obedientiam exhibeat, confirmationem, & Pallium instanter petat. Quibus rebus, idest, diplomate Pontificio, & Pallio a Summo Pontifice de more acceptis, & a Reverendissimo Domino Patriarcha solenni ritu exceptis, quemadmodum ad calcem Ordinationis Patriarchæ in Pontificali prescribitur, plena & absoluta in suo Antiocheno Patriarchatu super universam Maroniticam Nationem jurisdictione fungitur. Ad alios autem Orientis Patriarchas non scribat, nisi communionem cum Sancta Romana Ecclesia habeant.

XXIII. Duplex est Patriarchæ Pallium, quod Omophorium, Epitrachelion, seu Superhumeral, dicitur. Alterum brevius ex lana alba contextum, & Crucibus nigris ornatum, quod a Summo Pontifice nostro Patriarchæ, vel Archiepiscopo traditur de Corpore beati Petri sumptum, in quo est plenitudo Pontificalis officii, ut illo utatur intra Ecclesiam suam certis die-

diebus, qui exprimuntur in privilegiis ab Apostolica Sede concessis. Alterum largius & longius in modum stolæ magnæ Pontificiae ex serico confectum, phrygio etiam opere ornatum, & Crucibus, ut plurimum, rubeis distinctum. Isto utitur Patriarcha statim a sua Consecratione; est enim unum ex indumentis Patriarchalibus in omnibus Sacris functionibus adhibendum, quotiescumque Patriarcha paramentis Pontificiis induitur, & alterum Pallium non adhibet. Illo verò, quod Romanus Pontifex concédit, non potest uti extra suum Patriarchatum, & non omni tempore, sed tantum in Ecclesiis in Missarum solemnibus, in Festis præcipuis, non in Processionibus, neque in Missis pro Defunctis. Et quia Pallium istud est personale, ideo commodari non potest, neque in morte alicui relinqui, sed Patriarcha cum eo sepeliri debet. Postquam autem istud a Summo Pontifice obtinuerit, poterit & ipse Patriarcha suis Suffraganeis Pallium largiri, illud, scilicet, largius, & longius, quod in Ecclesia Orientali Metropolitanis tantum, vel insigniorum Ecclesiarum Episcopis conceditur, certis item diebus intra Ecclesiam suam adhibendum; sic tamen ut Monasticum Schema ab omnibus retineatur, quemadmodum præcipit Sacrosancta octava Synodus. (Constantinopolitan. anno 870. canones 27.) Secundum traditas formas per singulas Provincias, ac Regiones, & Urbes in Ecclesiasticis promotionibus, & Consecrationibus ista, que indicia, & signa sunt Ordinis, qui unicuique inesse videtur, retineri decernimus, ita ut Episcopi quibus concessum est Pallium ut certis temporibus, in eisdem temporibus, & locis iis induantur, & tanto, & tali non abutantur Amictu propter typum, & inanem gloriam, & humanum placorem, atque sui amorem; omni, videlicet, tempore Divini Sacrificii, & omnis alterius Ecclesiastici ministerii hunc inepte portantes. Illos autem, qui reverenter Monasticam vitam sedati sunt, & Episcopalem meruerunt honorem, conservare schema, & amictum Monachorum indumentorum, & ipsam beatam vitam decernimus; & nullus omnino babeat potestatem deponere jam dictum schema

pro-

propter typum, & arrogantem voluntatem, ne per hoc inveniatur propriorum transgressor pactorum. Sicut enim ibi continuus Palliorum amictus fastigiosum, & suæ gloriæ deditum demonstrat Episcopum; ita & hic depositio, ac denudatio Monachici habitus nibilominus eisdem submittit criminibus eum, qui hoc fecisse captus extiterit. Quisquis ergo Episcopus præter definita sibi scripto tempora se Pallio induerit, aut Monasticarum uestium schema deposuerit, aut corrigatur, aut a Patriarcha proprio deponatur.

8. In Electione Patriarchæ nemo Laicorum se immisceat quovis titulo, aut prætextu; nullus etiam Clericus, præter Episcopos, & Metropolitanos, suffragium habeat. Si quis autem (Pær. 3. cap. 4. can. 15.) Secularibus Principibus usus, per eos Patriarchalem dignitatem ab Episcopis obtinuerit, aut Episcopos muneribus, sive promissionibus, aut quocumque pacto ad sui Electionem faciendam subornaverit, vel induxerit, sit ipso facto excommunicatus, ejusque Electio irrita, & invalida ipso jure censeatur.

9. Singulis decenniis tenetur Reverendissimus Dominus Patriarcha Limina Apostolorum per certum Nuncium, ad hoc speciale mandatum habentem, visitare, & summo Romatio Pontifici rationem reddere de toto suo pastorali Officio, ac de rebus omnibus ad suæ Ecclesiæ statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum denique, quæ suæ fidei traditæ sunt, salutem quovis modo pertinentibus, quemadmodum in forma juramenti ab ipso, dum Pallium recipit, præstiti exprimitur.

10. Conjurationis, vel conspirationis crimen ab externis etiam legibus est omnino prohibitum; multo magis autem hoc in Dei Ecclesia fieri prohibere oportet. Si qui ergo Clerici, vel Monachi inventi fuerint conjurantes, aut conspirantes, aut insidias ponentes adversus Episcopos, & Clericos, proprio gradu omnino excidant; quemadmodum Sacra Chalcedonensis (Chalced. Can. 18.) Synodus definit. Idem nos de Laicis decernimus, qui in Episcopos, vel Clericos quoscumque conspirant, Excommuni-

nicationi latæ sententia illos subiiciendo. Eandem quoque excommunicationis sententiam Sancta Synodus pronunciat in Episcopos, & Metropolitanos, qui ausi fuerint Pontificiam dignitatem ab alio, quam a Reverendissimo Domino Patriarcha accipere, aut conspirationes adversus eumdem Reverendissimum Dominum Patriarcham facientes, insidias contra ipsius personam moliti fuerint, aut ad Gubernatorum Laicorum Tribunal illum pertrahere, vel Conciliabulum adversus eum congregare, vel ipsum quoquomodo inhonorare, seu scriptis, vel dictis injurias quasdam contra eum promulgare sub occasione quasi diffamatorum quorumdam Criminum, vel factas ad ipsum appellations impedire, aut ab ejus sententia ad Seculares, seu Ecclesiasticos quoscumque, etiam Patriarchas, præter Romanum Pontificem, appellare; vel mandatorum ejus exequutionem retardare; processum Causarum perturbare, sententiam denique excommunicationis, suspensionis, aut depositonis contra eum pronunciare præsumpferint; sedes enim Patriarchalis a nemine, præterquam a Romano Pontifice judicari potest. Si qua autem Episcopos inter, & Patriarcham gravis controversia oriatur, ad Romanam Sedem omnino recurrant, nec audeant Patriarcham judicare, vel condemnare. Si secus fecerint, sint ipso facto excommunicati, & quæcumque corum Acta, tamquam irrita, nulla, & invalida declaramus; renovantes hunc Sacrosanctæ Octavæ (*Constantinop. iv. Can. 21.*) Synodi Canonem, qui sequitur. *Dominicum Sermonem, quem Christus Sanctis Apostolis, & Discipulis suis dixit, quia, qui (Luc. 10.) Vos recipit, me recipit, & qui vos spernit, me spernit, ad omnes etiam qui post eos secundum ipsos facti sunt summi Pontifices, & Pastorum Principes in Ecclesia Catolica dictum esse credentes, definimus, neminem pro rursus mundi potentium, quemquam eorum, qui Patriarchalibus sedibus præfunt, inhonorare, aut movere a proprio Throno tentare, sed omni reverentia, & honore dignos judicare, præcipue quidem Sanctissimum Papam senioris Romæ, dinceps autem Constantinopolos Patriarcham, deinde verò Ale-*

xandriæ, ac Antiochiae, atque Hyrosolimorum; sed nec alium quemcumque conscriptiones contra Sanctissimum Papam senioris Romæ, ac verba complicare, & componere, sub occasione quasi diffamatorum quorumdam criminum; Quod & nuper Phosius fecit, & multo ante Dioscorus. Quisquis autem tanta jaētantia, & audacia usus fuerit, ut secundum Photium, vel Dioscorum scriptis, vel sine scriptis injurias quasdam contra sedem Petri Apostolorum Principis moveat, aequalē, & eamdem, quam illi condemnationem recipiat. Si vero quis aliqua seculi potestate fruens, vel potens, pellere tentaverit prefatum Apostolicæ Cathedræ Papam, aut aliorum Patriarcharum quemquam, anathema sit.

APPENDIX II
IN QVA RITUS ORDINATIONIS EX
JOHANNIS MORINI

**Versione Latine exhibetur unacum Adnotationibus
ejusdem Cl. Viri.**

RITUS ORDINATIONIS EPISCOPI.

Primum *Oratio principii, & Psalmus consuetus, Miserere mei.*
Archidiaconus offert incensum & dicit: Benedic Domine.
Stemus pulbre in Oratione. Et reliqua. Episcopus ponit Aroma-
ta, & precatur. Interea dicitur. Ego sum lumen. Cum Acce-
perunt Apostoli in Coenaculo Spiritum Sanctum Paraclitum,
egressi sunt, docuerunt (1), Et prædicaverunt mundo fidem
veram, & gradus Sacerdotii Ordinaverunt; Constitueruntque
in eo Pastores, qui Gregem Christi pascerent in rectitudine, & ju-
stitia, usque ad finem, & Consummationem. Benedictus qui
Ordines Sacerdotii in terra magnificavit, & sursum in Cœlis,
eique in excelso, in profundo, & in omnibus partibus authori-
tatem plurimam dedit. Ecce in medium Ecclesiæ ea deducitur,
& circumfertur, in Capite Sacerdotii, in Ordinibus Superiori-
bus, & inferioribus Diaconorum, Sacerdotum, Pontificum, &
Pastorum.

Episcopusibus accipit. Diaconus clamat Epbremiticum. Verte

(1) Syrè ሽፋል a radice ችል, docuit. Ita Matth. 28. 19.
 ሽፋል docete, & Act. 14. vers. 20. Paulo post ፊዴል, magnificavit.
 Sic Luck 1.46. ሽፋል ወይም ሽፋል Magnificat anima mea Dominum.

Verte retro quatuor folia in Ordine Chorépiscoporum, & illud invenies. Tum dicunt (1) Santificasti Deus. Et cum ducunt duo Chorépiscopi, unus a dextra ejus & unus a sinistra. Tum Archidiacus dicit.

Offerimus Sanctitati tuæ, o Pater noster Sancte, & electe Dei, Domine N. Metropolita noster, hunc Dei amantem, N. qui hoc accedit, & impositio nem manus Divinæ accepit ex ordine Chorépiscopi, qui excelsior est, & dignior Archipresbytero super Altare Sanctum Domini sancti N. Urbis benedictæ, & Christum amantis N. Est autem subditus beatitatis tuæ, Pater noster. Pro eo precemur & oremus Deum dicamusque tribus vicibus, Kyrie eleison.

Episcopus precatur, & flat in faciem ejus, circumducunt. que eum per Ecclesiam, dicentes Pesitam. Benedictus est ille (2) qui dedit Sacerdotium Apostolis duodecim, & misit eos in mundum, sicque dixit eis, quod si ligaveritis, ego ipse ligabo, si autem solveritis, ego ipse solvam. Ipse dedi vobis claves excelsti, & profundi. Ordinem Sacerdotii constituite in omnibus Ecclesiis.

Altera Oratio (3). Tibi laus Deus, Domine terræ, & Cœli, qui donum Servo tuo dedisti, ut gubernet secundum voluntatem tuam. Exultet in eo, & in præceptis ejus Ecclesia Sancta,

Gg 2.

omnes-

(1) (Male vertu, cum textus habeat: Sanctus es)

(2) Scribitur ~~وَمَنْ~~ transferendum videretur, Benedicite, vel Benedixerunt. Sed vera esset observatio Morini, si scriberetur ~~وَمَنْ~~, cum vero ante literam ~~وَ~~ sit litera jod, ideo melius ratiocinatur dum subdit. Sed est participium Pauli, seu passivum, ~~وَمَنْ~~: cui adjungitur ~~وَ~~, & contracte, seu Euphoniacæ causa, eliditur ~~وَ~~, & scribitur ~~وَمَنْ~~ pro ~~وَ~~ ~~وَ~~.

(3) Scribitur in textu ~~أَلْهَمَ~~ Oratio, supplicatio: sed mihi legendum videtur. ~~أَلْهَمَ~~. Quare dicitur alia Oratio, cum Oratio non præcesserit, sed Pesita?

omnesque filii ejus ex ipsius doctrina lætificantur: & cum exorta fuerit divinitas tua in occursum tuum cum gaudio egredietur.

Psalmus, Laus ei. Et Apostolus Epistola ad Hebreos: ista describuntur in Ordine Archipresbyteri. Episcopus autem legit Evangelium ex Iohanne, & Archidiaconus dicit alta voce. Christie Deus omnium.

Tu ille es (1) qui elegit sibi in medio Ecclesiae suæ sanctæ, Sacerdotes castos, veraces, qui Sacerdotio cum puritate fungentur, & concorditer cum coetibus Seraphim superiorum, amore arderent, & commoverentur (2).

Prece m^rur, Christe, Deus omnium. Ille, qui est cognitor occultorum, & scrutator cordium & rerum, elegit, & obtulit hodie hunc Servum Dei N. in Ordinem excelsum, & sublimem Aaronis capit^s Sacerdotum, & primi Patrum. Oremus, Christe Deus omnium.

Tu ille es, cui Cherubim benedicunt, quem Seraphim sanctificant, Angeli laudant, vigiles exaltant, Igniti glorificant, & spirituales celebrant. *Supplicemus, Christe Deus omnium.*

Ille, in cuius conspectu adstant millia millium, & myriades myriadum subjiciuntur, & cuius majestati servientes tremunt, constituit sibi in Ecclesia sancta Sacerdotes de genere terrenorum, ut illi perpetuo Sacerdotio fungerentur, eumque laudibus honorarent. *Oremus, Christe Deus omnium.*

Tu ille es, qui verbo tuo vivifico, & gratia tua Divina iustisti omnibus Sacerdotibus, ut diligenter attenderent, & se-

præ-

(1) Personarum est enallage. Ita in tertia persona dicuntur, *Ille, qui elegit sibi, &c.* Sed subaudienda secunda persona quam expressimus, alias mancus est sensus, & subaudienda esset periodus velut redditio, quæ semper absit. Eadem personarum Enallage congiuatur ad finem usque ritus. Vide quæ supra diximus ad num. 45. (in Tom. 9. pag. 283.) Hic eadem magna ex parte repetuntur.

(2) In Syriaco textu Morini deest, *Td*, amore arderent. *Vid. Versionem nostram, quæ omnino consulenda, ut Sphalmata versionis Moriniana corrigantur.*

præpararent ad hoc Sacerdotium, ad quod præsentati sunt, & quod acceperunt. *Preccemur, Christe Deus omnium.*

Tu es ille propitiator delictorum, & condonator peccatorum, qui peccatrici remisit, & Latroni propitiatus est, & Zacc'hæum justificavit, Simeonem suscepit, & super David misericordia affectus est. Servo tuo huic parce, juxta vehementem sanctæ tuæ misericordiæ affectum. *Oremus, Christe Deus omnium.*

Tu es ille excelsus, & tremefaciens superna, & ad cujus præsentiam inferna timore concutiuntur: Ipse est, qui acceptat secundum misericordiam suam preces, & orationes tuas, & dignos efficit nos omnes, qui misceamur, & inseramur (1) turmis & Ordinibus eorum, qui bona operantur. *Oremus, Christe Deus omnium.*

Parce nobis secundum misericordiam tuam, & deduc nos secundum gratiam tuam, & pasce nos secundum benignitatem tuam, & perfice stationem nostram, quæ est in conspectu tuo, & suscipe supplicationem nostram pro servo tuo hoc; Psalmos quoque & laudes, & invocationes, & proclamationem, & Chirotoniam, quam hodie accepit. Unam autem vocem trinam, qua placatur Divinitas tua, dignare nos emittere, tribus scilicet vicibus, Kyrie Eleison. Explicit.

ORDO

(1) Hoc Syris propriè significat verbum . Ut Luc. 13. 1. de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miseruit cum sacrificiis eorum . Hebr. 3. 14. Particeps enim Christi effecti sumus. 1. Cor. 5. 11. Scripsi vobis non commiseri, Eadem significatio est Chaldaic & Rabbinis usitatissima.

ORDO QUO CONSECRATUR PATRIARCHA.

PRIMUM dicit Clerus (1) hunc Hymnum: quia Dominus est Spes nostra.

Tunc locutus est in visionibus cum Justis suis, Sanctis suis; & exaltavi Electum de populo meo. Propter hoc uixit te Deus Deus tuus oleo latitiae & gaudii, excellentius, quam participes, Socii tui. Unus autem ex Episcopis legit Aeta (2). Dilecti postquam præcepit Jesus Apostolis, quos elegerat per Spiritum Sanctum, atque etiam seipsum demonstrasset eis post passionem in signis.

(1) Scribi debet ~~modo~~ hoc modo ~~modo~~ Clerus, aut ~~modo~~ clericus, pluralis sëpe legitur ~~modo~~. Dictionem *J. 2001*, quæ sequitur, interpretati sumus hymnum, licet frequentius psalmum significat. Vide quæ diximus supra num. 20. (in Cod. nostri Tom. 9. pag. 241.) Titulus est in Codice qualem expressimus. Sed error videtur; Nam ex lectione ritus colligitur nihil in eo de Ordinatione speciali Patriarchæ præcipi, sed esse Episcopi Ordinationem a Patriarcha factam: Ritum verò præcedentem esse Episcopi Ordinationem a Metropolita celebretam, sed imperfectam, & inchoatam tantum. Videtur unus tantum ritus utroque titulo contineri; & in priore describi quæ specialia sunt cum Metropolita est ordinator. Cætera ex posteriore titulo pendere. *Hæc Morinus, cæterum vide versionem nostram, & inclaret Ritus. Etenim prior quidem est cum Episcopus ordinatur a Metropolitano; Ritus autem iste est, cum vel Patriarcha consecratur, vel Metropolitanus a Patriarcha ordinatur.*

(1) Lectio ista consarcinata est ex variis locis, ex Actorum capite primo versus 2. medio usq. ad 9. Deinde jungit versum 24. & 25. Postea aliquid delibat de Capite secundo de versu scilicet 14. 22. 23. Quibus jungit versus 2. 3. 4. 5. 6. Cap. sexti. Deinde transit ad Cap. 8. vers. 14. usque ad 22. postea transit ad Cap. 12. vers. 25. & secundum Cap. 13. Quibus aliquid adaptat de versu 13. 15. atque 16. Cap. I. Epistolæ primæ S. Petri. Denique his omnibus superaddit quatuor primos versus Capitis quinti ejusdem Epistolæ. Hæc autem omnia ita sibi invicem attexuntur, ut exoratione continua videantur petita: Scriba tamen nonnumquam verbula quædam oscitantes omisit, quæ ex Textu Novi Testamenti Syriaco reponi possunt.

signis multis per dies 40. apparens eis , loquens eis de Regno Dei , necnon cum eis panem manducans præcepit eis , ut de Jerusalem non discederent , sed expectarent promissionem Patris , quam audistis a Johanne , qui Baptizavit in aqua , vos autem baptizabimini Spiritu Sanctitatis non post dies multos . Illi igitur cum convenissent , interrogaverunt eum dicentes ei : Num hoc tempore restitues Regnum Israeli . Dixit eis ipse . Non est vestrum hoc , nosse tempus , aut tempora , quæ Pater posuit in potestate sua , sed cum venerit Spiritus Sanctus super vos , accipietis virtutem , & eritis mihi testes in Jerusalem , & omni Iudæa ; atque etiam Samaria , & usque ad fines terræ . Et cum orarent , dixerunt . Tu Domine nosti quod est in cordibus omnium , ostende virum quem ex iis elegisti , ut accipiat sortem ministerij Apostolatus a quo discessit Judas , ut abiret in locum suum . Et jecerunt sortem , & ascendit in Mathiam , & adnumeratus est cum undecim Apostolis . Et cum congregati essent omnes simul , factus est repente sonus de Cœlo velut spiritus vehementis , & repleta est ex eo omnis domus in qua sedebant , & repleti sunt omnes Spiritu Sanctitatis . Cum autem surrexisset Simeon Cephas dixit , Viri fratres , & omnes illi , qui habitant in Jerusalem , hoc notum sit vobis , & auscultate verba mea : Jesus Nazarenus , homo , qui erat a Deo , visus est apud vos in virtutibus , & in signis , & præclare factis , quæ Deus fecit inter vos per manus ejus . Hunc ad hoc segregaverat Deus in præscientia , & voluntate sua : Et ipse est qui dextra Dei exaltatus est , & accepit ab eo promissionem de Spiritu Sancto , & effudit hoc donum quod videtis , & auditis . Vobis autem & filiis vestris promissio facta est accipiendi donum Spiritus Sancti . Tunc convocaverunt XII. Apostoli omnem Congregationem Discipulorum , & dixerunt eis : Inquirite igitur Fratres , & eligeite septem viros ex vobis super quos sit testimonium , plenos Spiritu Domini , & sapientia , & constituemus eos super hoc opus , nos autem perseverantes erimus in Oratione , & ministerio verbi pro universo populo . Et elegerunt Stephanum virum plenum Spiritu

Spiritu Sancto , & Philippum , & Procorum , & Nicanorem , & Timonem , & Parmenam , & Nicolaum Proselytum Antiochenum . Illos statuerunt in conspectum Apostolorum , & cum orarent , imposuerunt eis manus . Cum autem audivissent qui in Jerusalem , quod accepisset populus Samariæ Verbum Dei , miserunt ad eos Simonem Petrum , & Johannem . Cum autem descendissent ad eos , oraverunt super eos , ut acciperent Spiritum Sanctum . Videns autem Simon , quod per manus Apostolorum dabatur Spiritus Sanctus , obtulit eis argentum , dicens , Date etiam mihi potestatem hanc , ut super quem manus imponam , recipiat Spiritum Sanctum . Dixit illi Simeon Petrus , Argentum tuum tecum abeat in perditionem : Quia putasti quod donum Dei possessionibus , & divitiis saeculi comparatur . Non est tibi pars , neque sors in fide ista . Barnabas autem , & Saul reversi sunt ex Jerusalem Antiochiam , postquam confecerunt ministerium suum , & duxerunt secum Johannem , qui cognominatus est Marcus . Cum autem jejunarent , & orarent Deum . Dixit eis Spiritus Sanctus ; separate mihi Saulum & Barnabam in opus ad quod eos vocavi . Et postquam jejunarunt , & orarunt , imposuerunt super eos manum , & dimiserunt eos . Illi autem missi a Spiritu Sancto descenderunt Seleuciam , & inde descenderunt per mare in Cyprum . Et dixerunt eis : Fratres accingite lumbos cogitationum vestrarum , & evigilate perfecte , & sperate in gaudium quod vobis in revelatione D.N.J. Christi adventurum est . Estote quoque sancti in omnibus actionibus , & conversationibus vestris , ut ipse Sanctus est , qui vocavit vos . Propterea dixit . Estote Sancti sicut & ego Sanctus sum . Vobis itaque data est gloria ista , qui credidistis . Dixit autem eis Petrus . Rogo ego Presbyteros , qui sunt inter vos , Presbyter ego Collega vester , & testis passionum Christi , & particeps gloriae , quæ revelanda est . Pascite gregem Dei , qui creditus est manibus vestris , & visitate illum spiritualiter , non violenter , sed sponte ; non propter lucra turpia , sed ex toto corde vestro , non ut Domini gregis , sed ita ut sitis bonum exemplum , ut cum apparebit prin-

ceps

ceps Pastorum accipatis ab eo coronam gloriæ , quæ non marcescit .

Iterum legit Episcopus alium Apostolum ex Epistola ad Timotheum . Fratres . Hoc præceptum commendo tibi , Fili Timothee (1) secundum præcedentes prophetias , quæ de te factæ sunt ; ut milites per eas militiam hanc bonam , in fide , & conscientia bona . Fidelis est sermo , si quis desiderat Presbyteratum , opera bona desiderat . Debet igitur Presbyter esse talis , ut macula in eo non inveniatur (2) , qui fuerit maritus unius uxoris , qui mente vigilet , castus sit , & pudicus , moribus bene compositis , amans peregrinos , & Doctor . Qui modum in vino non excedat , cujus manus ad percutiendum non currat , sed sit humilis , non litigator , non pecuniae cupidus , bene regat domum suam , contineat filios suos in subjectione honesta cum omni puritate . Si quis enim domum propriam non novit regere , quomodo Ecclesiam Dei regere poterit ? Nec sit puer disciplinæ suæ , seu Neophytus (3) ne-

L.VIII.P.III.

H h

ex-

(1) Id quod diximus de præcedente testimonio , de hoc dicendum est . Desumptum est ex variis Epistolæ primæ ad Timotheum locis continuo tenore conjunctis , Ex Cap. 1. vers. 18. vers. 13. Cap. 4. 9. 11. 12. 14. Cap. 5. vers. 1. 19. Cap. 6. vers. 11. 12. Hæc Morinus , Cui addam . *Syriacus textus vult alium Episcopum legere sequentia Apostoli testimonia , nam ex Ritu Syriaco Lectiones in hac Ordinatione sunt a pluribus Episcopis , uti videre est in nostra Versione ; hinc versio ejus ita corrigenda est , & quidem ad textum Syriacum , quem ipse vulgat . Iterum aliud Episcopus legit Apostolum ex Epistola &c.*

(2) *Rectius vertendum erat . Oportet autem Presbyterum illum esse , in quo non inveniatur macula .*

(3) Præclara Metaphora qua Neophytum describit Interpres , Periculosem est a Neophytis discere . Referunt Talmudistæ cap. 4. Libri Abot hanc R. Josve filii Judæ Sententiam חלומר מִן הַקְּנִים לְמֹת הָוֶה דָּמָה לְאַבְלָל עֲנָכִים מִן מַגְנִזּוֹ וְהַלּוֹמֵד מִן הַקְּנִים לְמֹת הָוֶה דָּמָה לְאַיְל עֲנָכִים Qui dicit a Juvenibus , cui similis est ? Comedenti uvas aceras , & bibenti vinum de torculari suo . Discens autem a senibus , cui similis est ? Comedenti uvas maturas , & bibenti , vinnum vetus . Hæc Morinus . Cui subiungam , Syriacam pbrasim Latine ita reddendam , Nec recens ac novitia sit ejus institutio seu disciplina .

extollatur, & incidat in judicium Satanæ. Oportet etiam, ut testimonium bonum habeat ab iis, qui foris sunt, ut non incidat in opprobrium, & laqueum Satanæ. Illi enim, qui bene ministraverint, gradum bonum sibi ipsis acquirent, & fiduciam (1) multam in fide Jesu Christi. Fidele hoc est, & dignum quod accipiatur. Hæc doce, & hæc præcipe, & nemo contemnat juventutem tuam, sed exemplar esto credentibus, in verbo, & conversatione, & charitate, & fide, & pietate. Nec contemnes fidem, quæ est in te, quæ data est tibi per Prophetiam, & impositionem manuum Presbyterii. Cum enim hæc feceris, te ipsum vivificabis, & eos, qui te audiunt. Seniorem non increpabis, sed preceberis ut Patrem, & Juvenes ut fratres tuos, & Anus, ut matres tuas, Juniores ut sorores tuas in omni castitate. Videlas honora, eas quidem quæ verè viduæ sunt. Adversus Presbyterum accusationem non admittes, nisi in ore duorum vel trium testium. Eos qui peccant coram omnibus argue, ut ceteri homines timeant. Testor ego tibi coram Deo, & Domino nostro Jesu Christo, & Angelis ejus electis, ut hæc conserves, nec ulla re mens tua præoccupetur: Nec facias aliquid cum acceptance personarum. Manus subito super hominem non impones, ne communices peccatis alienis. Te ipsum conserva in castitate, o homo Dei. Curre & sequere justitiam, & puritatem, & fidem, & charitatem, & patientiam, & humilitatem. Pugna autem agonem bonum fidei; apprehende vitam æternam, quoniam ad hæc vocatus es; jamque confessus es confessio-

(1) Syri hoc vocant **لِوْسَيْلَهُ الرَّفِيلَةِ** revelationem facierum, eo quod, qui explicata, & exposita fronte loquitur, confidenter quoque loquitur; dicitur etiam eodem sensu **لِوْسَيْلَهُ الرَّفِيلَةِ** revelatio oculi. Rabbini in malam partem hanc phrasim usurpare solent, pro impudentia, protervia **תְּנַלְּבָהּ** **פְּנִים בְּאֶלְחָסְדָהּ** Revelat faciem contra Deum, contra Legem, id est impudenter, poterè, perfida & inverecunda fronte.

fectionem bonam coram testibus multis. Attestor ego te coram Deo qui vivificat omnia, & Jesu Christo, qui confessionem edit coram Pontio Pilato, Confessionem pulcherrimam, ut ser- ves mandatum quod est sine macula, & forde, usque ad re- velationem Domini nostri Jesu Christi, qui est judicaturus vi- stos & mortuos: Ipse est cui gloria in secula seculorum. Amen.

Postea dicitur laudatio, & Patriarcha legit Evangelium. Post lectionem autem Evangelii sedet Patriarcha super thronum suum, & unusquisque Episcoperum secundum gradum suum. Tunc offerunt ei illum qui ordinatur. Stat autem versus alam altaris ad latum dexterum: & cum jubet Patriarcha (1), legit volumen confessionis, quod prius manibus suis ipse scripsit. Et quum tradidit Patriarche volumen quod scripsit ut illud conservetur, Episcopi adducunt cum coram altari, & flebant embo genua, ba- bens super se (2) ornatum Presbyteratus sui. Deinde cidarim ab eo detrabunt (3), usque ad tempus suum. Tunc Patriarcha sur-

H h 2.

git

(1) Nomen ~~Ιακώβος~~, Græcum est, Ιωάννης: Ritus ille a Græ- cis sumptus atque etiam a Latinis, Græci triplicem edere solebant confessionem ut vidimus. Latinorum etiam consuetudo hac in re ex antedictis constat. quam quilibet cum Maronitarum ceremoniis comparare potest. Ejusmodi confessionem edit quoque Episcopus Jacobitarum cum ordinatur, ut infra enarrabitur.

(2) Nomen ~~Ιακώβος~~ Chaldaic ut Syris jactum, & projectionem propriè significat. Itaque habere projectionem Presbyteratus in hac causa est vesti- bus Presbyteralibus esse indutum. Sensus est, Ordinandum dum genua flectit gestare adhuc ornamenta Presbyteralia, nondum Pontificalia.

(3) Nomen ~~Ιακώβος~~ Hebraicum est יַעֲקֹב, & legitur Exod. 28. 4. & Levit. 16. 4. u. & apud Syros, & Chaldaos. Chaldei iisdem literis illud effervent, quibus Syri. Ab omnibus interpretari solet Cidaris, capitit tegumentum, quo Reges & viri principes caput operire solet: frequen- tius Hebreis יְמִינָה dici solet. Samaritani in dialeto suo effervent יְמִינָה. Derivatur a verbo יְמִינָה quod Hebreis, Chaldais, & Syris est involve-

re,

git à sede sua, & accedet in conspectum altaris; incipitque ministerium secundum. Dum autem precatur, dicunt hymnum miserere; Patriarcha verò dicit ordinem. Unus autem ex Episcopis antiquioribus circumit cum thuris suffumigatione, & altare, & universam Ecclesiam, cumque comitantur duo Presbyteri, & duo Diaconi cum luminaribus & flabellis, dicuntque. Sanctus qui majestatem suam habitare facit super montem.

Patriarcha dicit, Pax vobiscum. Populus, cum Spiritu tuo. Tunc Patriarcha jubet uni ex Episcopis, ut alta voce hoc edictum pronunciet (1), Gratia divina quæ infirma sanat, & deficientia complet, quæque curat ea quæ ad Ecclesiam spectant, vocat & ordinat hunc N. amantem Dei super gregem benedictum. Oremus igitur omnes, ut veniat super eum gratia & inhabitatio Spiritus Sanctitatis. Clamemusque & dicamus tribus vicibus, Kyrie eleison.

Patriarcha precatur, & imponit manus super corpus, &
super calicem ut consummet, teguntque manus ejus (2) cum ve-
lo. Postea revertitur ad eum qui ordinatur, (3) easque impo-
nit

re, circumdare. Uode Isaæ 22. 18. תְּמִימָן יַעֲשֵׂה יְהוָה circumdando circumdabit te Cidari, Vulgata interpretatur, coronans coropabit te tribulatione: ultimam dictiōnem alio sensu accepit, ut & alii interpretes.

(1) Illa est proclamatio solemnis apud Græcos, in qua nonnulli Ordinationum sacrarum formas omnes venantur. De ea in operis nostri tercia parte multa disputamus, quæ Lector curiosus adire potest.

(2) **Ephod** significat, ut legere est Exodi 28. vers. 4. 6. 8. & c. 39. 5. quod est amictus humeralis e lino contextus, cuius Sacrae Scripturæ veteris testamenti non infrequenter meminerunt. Samaritani ut & Chaldaei dictionem Hebraicam אֶפֹּד retinuerunt. Hic tamen velum aliquod sacrum seu linteum videtur potius significare quam superhumera- le quodlibet.

(3) In textu Syro pronomen relativum, *Eas*, non exprimitur, necessario tamen subaudiendum, & ad manus quod praecedit referendum.

Ver

nit super caput ejus (1), ac ei aptat. Interea Episcopi duo manibus suis sustinent Librum sanctorum Evangeliorum apertum super manus Patriarchæ, & alii sustinent flabella super Evangelium.

Tunc

Verbum **لَوْحٌ** proprie jacere ex alto deorsum Chaldæis & Syris significat. Math. 13. vers. 42. Et projicient eos in fornacem ignis, **الْكَوَافِرَ**, &c. sic versu 50. Itaque ex materia subjecta necessario hic manuum impositionem denotat. Quid enim aliud significare potest? *Et projicit super caput ejus.* Ita interpretandum Johannis 5. vers. 7. *Hominem non habeo ut cum turbata fuerit aqua mittat me in piscinam:* **الْجَاهِدُونَ**, qui ponat me in piscinam, Non enim projiciebatur ut lapis. Ibidem vers. 3. & 6. **مَهْوَنَ** jacentes de ægrotantibus in lecto dicitur. Math. 10. vers. 34. *Ut mittam pacem in terram,* **لَوْحٌ** *ut ponam et stabilitam.* 1. Tim. cap. 1. vers. 4. significat animum alicui rei applicare, apponere, attendere.

(1) Verbum Syrum **لَوْحٌ** duo ex æquo pro ratione sermonis significare solet, mensuram, & unctionem. Eadem fere significationis ratio est apud Chaldæos. Mensuræ significationem hic secuti sumus. Imponit Patriarcha manus capiti, easque ei commetitur, seu accommodat. Hoc autem illi esse necessarium sequentia docent. Manus enim ita compondere debet, ut & ipse, ut Episcopi qui adstant cœremonias quæ manuum impositionem statim subsequuntur, ritè exercere valeant. Posset forsitan hic per commotionem interpretari, si spectemus Jacobiticæ Ordinationis ritus. Nam Maronitici, & Jacobitici ritus iidem prope sunt. Eo autem loco Ordinationis, & eadem occasione, propter quam Maronitez dicunt, **لَوْحٌ**, & aptat sive commetitur. Jacobitez dicunt, **لَوْحٌ** & **commovet**, seu **moritat**, ut legitur in Ordinatione Episcopi. Usurpatur quoque ab iis idem verbum in Ordinatione Diaconi, ubi de eadem manus impositione Diacono facienda res agitur. Sed unctionis significationem induere non potest, cum ne quidem in Occidente unctio Diaconorum fuerit usurpata. Deinde unctio convenire non potest cum eo, quod tum agit Episcopus. Corpus, & Sanguinem Christi manu tangit, postea de Sanguine Christi in pugillum infundit, sicque manus præparatas super Ordinandi caput imponit, & cætera manibus peragit quæ ad un-

ctio-

Tunc Patriarcha attollit manus suas; & extendit brachia, eaque elevat & deprimat tribus vicibus super caput illius qui ordinatur.

Eionem nullomodo referri possunt, ut textum legenti erit luce meridiana splendidius. Sed huic loco, quem explicamus omniū minime convenire potest. Quis ita lyrceus, ut in his verbis manuum unctionem, & unctionis figuram inspicere possit? Patriarcha imponit manus super corpus & Calicem ut Ordinationem consummet, tegunturque manus ejus cum Velo sacro. Tum revertitur ad Ordinandū, & das capiti imponit, & ungit; Episcopique duo manibus sustinent Librum Evangeliorum super manus Patriarchæ. Quæ hæc sequuntur cum unctione non minus sunt *adversaria*.

Præterea si demas hanc dictionem ambiguam, quæ ex circumstantiis nullumodo ad unctionem referri potest, nullum est in toto ritu Maronitico unctionis indicium. In aliis porrò Orientalium ritibus nihil prorsus est, quod eo vergat, aut alludat. Si unctionis occurrat mentio, unctionem intelligunt spiritualem Spiritus Sanctus dona, virtutisque Divinæ communicationem; ut in ritu Nestoriano Ordinationis Presbyteralis, *Oleo sanctitatis, Domine, ange seruos tuos: manus tua iis auxilietur, brachium tuum confortet eos, ut sacrificio fungantur in Ecclesia &c.* Et in Ordinatione Episcopali ante medium, *Onge eum Oleo sanctitatis tue, & indue eum stolam gloria tue &c.* Et paulo post, *Da seruo tuo o Princeps Pontificum ut ungat Sacerdotes, atque etiam Pontifices, & Cidarim gloria plenam ei impone.* Et versus finem, *Eum elige cœlēstia per Spiritus Sancti unctionem, ut sit tibi Sacerdos perfectus, &c.*

Postquam hæc scripsi mutuo accepi ab Illustrissimo Episcopo Lutubensi Joannis Darentis Syri Metropolitæ elucubrationes in S. Dionysium & de quo Joanne supra Adnotat. 22. (Tom. 9. Cod. pag. 246.) pluribus. Cum igitur hunc Librum Syrum evolverem, deprehendi eum Cap. 12. libri seu Sermonis secundi de Ecclesiast. Hierarch. questionem, quam hic movemus præcisè & enucleatè dissolvere, moremque Syrorum hac in causa ita perspicue explicare, ut nullus supersit obscurationi locus. Illo igitur capite in quo agit de Sacerdotii Christiani excellentia, & prærogativis, comparat illud cum Mosaico, & exscribit omnia penè quæ Levitici cap. 8. de Sacerdotum legalium variis Vestibus, & unctionibus dicuntur; Quo facto subjungit,

مَنْ يَعْلَمُ الْأَوْدَادَ فَلْيَعْلَمْهُ وَمَنْ يَعْلَمُ
الْأَوْدَادَ فَلْيَعْلَمْهُ وَمَنْ يَعْلَمُ
الْأَوْدَادَ فَلْيَعْلَمْهُ وَمَنْ يَعْلَمُ

¶ . مَنْ يَعْلَمُ مِنْ أَنْفُسِهِ إِلَّا هُوَ . وَمَنْ يَعْلَمُ أَنْفُسَهُ إِلَّا هُوَ .
Hic vero non jubet Episcopus sacerdoti nostro , ut vestes exuat & amittat ,
sed ut veterem hominem . Neque ut aquis lavareinur , propter quod scriptum
est lavamini , & sanctificamini . (versionem ita corrige ; neque ut aquis la-
vatur , cum scriptum sit , jam abluti estis , & sanctificati estis) ille enim qui
lotus est , non eget nisi ut pedes tantum laveret . Ornari igitur nobis non pre-
cepit vestibus legalibus , sed ipso Christo Deo , qui vestis est corruptioni num-
quam obnoxia . Hoc ut probet addit , quicumque enim in Christo baptizati estis ,
Christum induistis : & iterum , induistis novum hominem qui innovatur ad
imaginem ejus , qui creavit eum , & induit is arma Spiritus Sancti : accin-
gitur ergo cingulo spiritus , & pro tiara , & corona accipit opus redemptio nis ,
coronam laudis , & amorem sanctum .
. مَنْ يَعْلَمُ مِنْ أَنْفُسِهِ إِلَّا هُوَ . وَمَنْ يَعْلَمُ أَنْفُسَهُ إِلَّا هُوَ .
Ungitur autem non oleo composto , sed ipso spiritu Sancto , personaliter , &
efficienter .

natur. Tum verò Episcopi cum manibus Patriarchæ (1) attollunt *Evangelium super manus illius*, deprimuntque illud, & flabella similiiter super *Evangelium*, illaque commovent. Patriarcha autem precatur precationem invocationis *Spiritus*. Et dum consummat precatur iterum. Pax vobiscum. Populus, & cum Spiritu tuo. Postea Patriarcha sese inclinat; deinde cum redicrit ad eum qui ordinatur, Episcopi attollunt *Evangelium* & aver sunt ab eo. Patriarcha signat eum, & dicit. Ordinatur in Ecclesia sancta Dei. Respondent Episcopi, N. Episcopus & Metropolita ad Ecclesiam sanctam Urbis N. gregis benedicti. Tunc apprebendit Patriarcha manum ejus dexteram, ut erigat eum; & unus ex Episcopis clamat, & dicit (2), Kyrie ologon, & respondent, Kyrie eleison. Tunc Patriarcha imponit super caput ejus cedarim, & dicit, In laudem, & gloriam, & honorem, & exaltationem Trinitatis sancte, & æqualis in substantia; & in securitatem, & ædificationem Ecclesie sanctæ Dei.

Ref-

rit, an spiritualis unctio materiali, tempore procedente, occasionem dederit, an vero ex materiali unctione, spiritualis intelligi, ac designari cœperit alibi discatiemus.

(1) Num Patriarcha manus attollit de super caput Ordinandi, easque demittit, Episcopi, qui adsident ei, attollunt quoque & demittunt *Evangelium*, ut Patriarcha possit commodè manus attollere, cumque eas demittit, ab *Evangelii Codice longius* æquo non dissent: *Evangelium enim super Cervicem Ordinandi non ponitur immediate, sed super Patriarchæ manus*. Idem quoque facere necesse est eos, qui Flabella Diaconica tenent. Videatur omessa conjunctio, O, & legendum, ~~ad~~ Flabella autem motititant ventus excitandi causa, forsitan ut *Spiritum Sanctum in Ordinandum illabentem figurent*. *Hac Morinus.*, Cæterum de impositione *Evangelii*, „super verticem & scapulas consecrandi, plura alibi,

(2) Quare hanc vocem Græcam usurpent, deinde respondent, Kyrie eleison, non video, nisi forsitan error subsit. Fieri potest ut velint dicere, Domine, qui es verbum Patris miserere. Ita Morinus. Errorem autem, qui librariorum oscitania irrepit, ita emenda. Kyrie τύλησε; Domine benedicto; unde congrua esit responsio populi, Domine miserere.

Respondent Episcopi, & universus Clerus. Postquam autem vestivit eum, iunc deducunt eum ad sedem throni, atque ita collocant eum, ita ut facies ejus sit versus Occidentem. Deinde apprehendunt Episcopi & Sacerdotes sedem ejus, attolluntque eum, & circumducunt tribus vicibus, & unaquaque vice incipit Patriarcha, Dignus, & respondent post eum, Dignus & justus. Tunc unus ex Episcopis legit Evangelium, & post Evangelium alius ex Episcopis alta voce pronunciat hæc verba.

Stemus pulchre omnes in oratione cum attentione, & vocibus quæ Deum nobis placatum reddant. Pro Ecclesia sancta & unica, Catholica & Apostolica hac, quæ a finibus orbis terrarum usque ad fines ejus, Dominum rogemus. Pro hac congregazione nostra a Domino petamus; Ut eleæcio hæc non sit offendiculo (1), sed gratia, Dominum deprecemur. Pro Episcopo hoc qui hic stat; Domino supplicemus. Pro firma stabilitate ejus & timore Domini qui est in Spiritu Sancto, Domino supplicemus: Ut placeat Deo sancto, oremus (2). Pro Ecclesia quæ ipsi commendata est, Dominum rogemus. Pro honestate, & decore vitae, & ejus tranquillitate, & humilitate, & scientia recta & orthodoxa (3), Deum oremus. Ut nos omnes dignos reddat merito & victoria vocationis supernæ, Dominum deprecemur. Omnes pro omnibus, & pro invicem studiose Dominum rogemus.

Patriarcha orationem dicit Eucharisticam. (4) Affertur ba-
L.VIII.P.III. Ii cu-

(1) Textus habet *la* & *gratiæ*, sed copula *vau* hic requirit hunc sensum, aut pro, *vau*, legendum *ll*.

(2) Versionem Morini Corrige sic., Ut placeat Deo. Santos Oremus. "

(3) Deest in Syriaco textu Morini Td., Et Orthodoxa. "

(4) *la*: Muronito, Caldæis, & Syris est hasta, lancea, seu scipio quivis ferrea cuspide munitus; sæpe usurpatur, sed hic peculiariter pedum Pastorale significat. In Nestorianorum ritibus perpetuo *la*, vocatur idest baculus, virga, quæ dictio Chaldæis, & Rabbinis idem significat.

ulus, cuius summitatem apprehendit Patriarcha, & subter manus Patriarchae apprehendit cum unusquisque ex Episcopis juxta ordinem suum, & subter hoc omnes apprehendit eundem aculum ille qui ordinatur. Patriarcha autem dicit voce, & tono harmonico. Virgam fortitudinis mittet tibi Dominus ex Sion, & dominaberis inimicis tuis. Respondent Episcopi, & omnes Clerici. Et post bac adducunt eum ad mensam vite. Precatur autem Patriarcha, & statim unus ex Episcopis alta voce profert hanc Litaniam, dum Clerus omnis stat coram altari (1), & alternant cum antiphona, Christe Deus omnium nostrum.

Stemus pulchre omnes ante eum qui in personis ex proprietatibus subsistentibus distincte non divisim trius cognoscitur: In unitate vero substantiae & naturae, & honoris & potestatis una divinitas tantummodo intelligitur & creditur: Scilicet Pater æternus ante secula, & Filius qui natus est sine principio; Et Spiritus Sanctus (2), qui neque quantus est, neque qualis, utrus & solus Deus in Trinitate etiam adoratur, & Trinitas in unitate ab omnibus naturis intelligibilibus, & sensibilibus laudatur. Oremus, Christe Deus noster. Ille est, cui cum timore & tremore ministrant qui sunt in altis & supremis sedibus, nempe throni in veritate confirmati, & cuius majestatem

(1) Scribitur in textu Syriaco, ﻞـدـو & quiescunt, seu silent; sed legendum mihi videtur Ain pro Lomau. Nam Clerus non tacet, sed antiphonam, seu antiphonen cantat, & sèpius repetit, Christe Deus omnium nostrum ﻞـدـو autem Syris, & Chaldais, narrare, annuntiare, colloqui, sèpe sonat, ut Joan. c. 1. vers. 18. qui est in sinu Patris, ipse enarravit ﻞـدـو. Ita Math. 11. vers. 4. Hinc ﻞـدـو Confabulatio, narratio. Sed ut versionem Morini corrigas, & emendatam habeas consule omnino nostram versionem.

(2) Verba verbis redita sic habent, Qui non est quantus in qualitate, una solitudo quæ etiam in Trinitate adoratur. Idest perfectissima substantiaz unitas in Personarum Trinitate adoratur. Forsan aliquid deest in textu Syro. Haec Morinus. Sed nihil deest in Syro textu ut legenti patet; versionem nostram consule pag. 118,

tem aspicere non audent : Attamen interea summos Sacerdotes nostros dignatur communicatione , quum sacerdotio suo spirituali fungentes , unanimitate rebus omnibus (1) excelsiore delectantur ; atque etiam eum in volis suis circumferunt , dum cœli & terra nutu voluntatis suæ consistunt . *Oremus , Christe Deus noster . Tu qui cum Patre senex es , & cum Spiritu Sancto es substantialiter divinitas , & principium Deificationis illuminativum , qui propterea quod humanitatem tuam amore prosequeris , cum hominibus conversatus es , & Pontifex noster es vocatus , ministerium hoc Episcopatus hominibus terrenis tradidisti ; & qui officio Sacerdotali funguntur , & qui Episcopatum cœlestem suscipiunt , & deificare , & perficere super terram declarasti . Suplicemus , Christe Deus noster . Tu qui Piscatoribus scientiam dedisti , & Idiotas per excellentiam cursus Apostolici victoria donasti , & magnificasti ; Episcopum istum quem elegisti , ut istas oves tuas pasceret , erudi præterea divinis tuis donis , ut illuminationes tuas spirituales secundum veram tuam promissionem effundat , & oves tuas rationales abundanti effusione potus spiritualis alat , & enutriat . Oremus , Christe Deus noster . Tu qui Apostolos tuos sanctos instar solis in mundo exhibuisti , ut terram universam perrete & venationem doctrinæ suæ attraherent , & ad lumen cognitionis veritatis Theologicæ admoverent , Tu Episcopum istum victoria extolle & magnifica , ut eos , qui in tenebris ignorantiae sedent , illuminet , & ad lumen scientiæ adducat . Adoremus . Pro securitate & concordia totius mundi fidelis : Et pro conservatione Ecclesiarum , & cœnobiorum , & bono Pastorum .*

(1) Legendum videtur **JA. 203** cum Olaph in fine nullus enim est locus constructioni . Ita post aliquot lineas in eadem dictione expungenda est , & dictio verbaliter intelligenda , non adjective , *Tu Episcopum istum Victoria extolli* . &c. Proprietamen nomen adjunctum , *Victoria* , in Imperativo deprecativo commodius videtur . Iterum post aliquot lineas **JA. 204** videtur **¶ irrepisse** .

statu, & incolumitate ; Atque ut avertat Dominus Deus a terra & incolis ejus omnes plagas, & virgas furoris . Et pro defunctis qui ex aqua & spiritu nati sunt, & in rectitudine laudis, seu fide orthodoxa ad te discesserunt . Et pro populo isto, in nomine tuo sancto nobiscum congregato deprecemur . Fac nos mereri Christe Deus noster, ut per hoc suum sacerdotium mysteriis plenum nos dignos reddat qui, promereamur hoc perfectum donum, quo perfectionem perfecte consequamur, atque ut in Ecclesia Primogenitorum cœlestium magno hoc Sacerdotii ministerio fungamur, & laudem æternam cum exultatione Angelica offeramus, & cum omnibus sanctis spirituali gaudio gestientes, clamemus & ter dicamus, Kyrie eleison . Post hæc Litaniam incipiunt, dicuntque hymnos cuiusdam ex Doctoribus qui nomen habet in Chirotonia celebre . Patriarcha autem & Episcopi dant ei pacem, & reliquæ Congregationi dextera benedicunt . Postea eum adducunt ad portam altaris, ubi universum populum obsignat Chrismate, & ab eo circumimitur populus, & sanctorum mysteriorum participatione donatur .

Hic explicit Joannis Morini versio, quoniam verò litanie ista in Syriaco nostro textu desideratur, idcirco gratum Lectionibus facturum me judicavi, si litanie Morinianum textum (omissa prima stropha, quæ in nostra versione exsistat, ut supra adnotavi) Syriacum hoc loco exhiberem, sed quia ejus versio correptione in nonnullis videtur egere, idcirco placuit novam Syriaci ipsius textus versionem adornare.

Christe Deus omnium nostrum . Cui in cœlestibus sublimibus Throni, scilicet sedes stabiles cum timore & tremore ministrant, quin tamen Majestatem tuam intueri audeant . Quique in terra Summos Sacerdotes nostros communicatione dignatus es, quum Sacerdotio suo Spirituali fungentes, Specie ejus maxima delectantur ; atque etiam te in volis suis circumferunt, dum cælum, & terra nutu voluntatis tuæ consistunt . Precamur .

Chri-

Christe Deus omnium nostrum . Qai cum Patre possides & cum Spiritu Sancto substantialiter Divinitatem & principium deificationis illuminativum ; & propter tuum erga homines amorem cum hominibus conversatus es , & Summus Pontifex noster appellatus es ; & ministerium hoc Summi Sacerdotij hominibus terrenis tradidisti , quos Ministros conferentes , & imitatores Summi Sacerdotii cælestis , eosque deificantes atque perficientes super terram declarasti . Supplicamus .

Christe Deus omnium nostrum . Tu , qui Piscatoribus scientiam dedisti , & Idiotas illustri Apostolico cursu decorasti , & magnificasti ; Summum Sacerdotem istum , quem elegisti , ut oves tuas pasceret , dirige , & erudi etiam divinis tuis donis , ut flumina Spiritualia secundum veram tuam promissionem dividucat , & oves tuas rationales abundanti effusione potus spiritualis alat & enutriat . Deprecamur .

Christe Deus omnium nostrum . Tu , qui Apostolos tuos sanctos instar Solis in mundo exhibuisti , & terram universam per rete doctrinæ suæ attraxerunt , & ad lumen cognitionis veræ Theologicæ admoverunt , Tu (*inquam*) Summum Sacerdotem istum illustra , & magnifica , ut eos , qui in tenebris ignorantiae sedent , illuminet , & ad lumen scientiae transferat . Adoramus .

Pro Securitate & concordia totius mundi fidelis , & pro conservatione Ecclesiarum , & Monasteriorum , & bono Pastorum statu ; Atque ut avertat Dominus Deus a terra & incolis ejus omnes plagas , & virgas furoris ; Et pro Defunctis , qui ex aqua , & spiritu nati sunt , & in ortodoxa fide ad te discenderunt ; Et pro populo isto in nomine Tuo sancto nobiscum congregato : Deprecamur . Concede nobis Christe Deus noster ut pro isto mystico Sacerdotali ministerio , quo dignos nos reddidisti licet immerentes , digni efficiamur dono illo , quod est perfectio omnis perfectionis , atque ut in Ecclesia primogenitorum cælestium ministerio magno Sacerdotali fungamur , & laudem æternam cum choris Angelicis offeramus , & cum omnibus

bus Sanctis spirituali gaudio gestientes clamemus, & ter dicamus. Kyrie eleison.

Post Litaniam vero incipiunt, & dicunt hymnos cuiusdam ex Doctoribus, cuius nomine insignitur is qui impositionem manus accepit. Tum Patriarcha & Episcopi dant ei pacem, reliqua vero Congregatio benedicitur dextera ejus (Scilicet dextram ejus osculantur ceteri, & ita benedictionem ab eo accipiunt). Postea illum adducunt ad portam altaris, ubi universum populum obsignat baculo pastorali, & populus ab eo benedictionem accipit, & Sanctorum mysteriorum participatione donatur.

SYRIACUS AUTEM TEXTUS SIC HABET.

